

ЛІСТВИЦЯ ЖИТТЯ: ЯК СУЧАСНІЙ ЛЮДИНІ НЕ ВТРАТИТИ СЕБЕ

✙ Віктор Бедь
єпископ Мукачівський і Карпатський,
керуючий Мукачівсько-Карпатською єпархією
Православної Церкви України

м. Ужгород
22 березня 2026 року

ЛЮДИНА ПЕРЕД ВИБОРОМ

Сучасна людина живе у світі великих можливостей. Але разом із ними — у світі реальних небезпек. Щодня вона стоїть перед вибором:

- між правдою і підміною;
- між свободою і залежністю;
- між світлом і темрявою;
- між розвитком і деградацією.

Світ пропонує багато шляхів. Але не всі вони ведуть до справжнього життя. Тому вирішальним стає не кількість можливостей, а правильний внутрішній орієнтир людини.

ЩО Є СПРАВЖНЬОЮ ОПОРОЮ

Людина не може опиратися лише на зовнішнє:

- обставини змінюються;
- ситуації нестабільні;
- світ непередбачуваний.

Справжня опора — це:

- істина і правда як духовний орієнтир життя;
- гідність;
- свобода;
- любов;
- відповідальність.

Саме ці основи формують людину, здатну вистояти і не втратити себе.

ЄДНІСТЬ ЖИТТЯ І ДУХОВНОСТІ

Духовність — це не втеча від життя. Вона є живим зв'язком людини з Богом і джерелом внутрішньої сили. Вона проявляється у:

- вірі;
- чесності;
- відповідальності;
- стосунках;
- праці;
- служінні.

Людина не покликана залишити світ — вона покликана жити в ньому правильно і гідно.

РАДІСТЬ ЯК ОЗНАКА ІСТИНИ

Радість — це не поверхневність. Це:

- внутрішній мир;
- осмисленість життя;

- відчуття сенсу.

Справжня радість:

- не руйнує;
- не виснажує;
- не залишає внутрішньої порожнечі.

Там, де є істина, правда і любов — там є радість, бо там присутнє життя, яке має духовне джерело.

ЛЮБОВ ЯК ЦЕНТР ЖИТТЯ

Любов — це не додаток до життя.

Це його зміст.

Вона проявляється:

- у сім'ї;
- у дружбі;
- у служінні;
- у вірності;
- у відповідальності.

Без любові життя втрачає свій справжній сенс.

СВОБОДА І ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ

Свобода — це не всюдозволеність. Це:

- здатність обирати добро;
- готовність відповідати за свій вибір;
- внутрішня сила.

Справжня свобода завжди пов'язана з істиною і правдою.

ЛЮДИНА І СУЧАСНИЙ СВІТ

Сучасний світ несе не лише розвиток, а й серйозні загрози:

- маніпуляції свідомістю;
- підміну істини;
- псевдодуховність;
- фанатизм;

- втрату гідності.

У цих умовах людина повинна:

- мислити;
- розпізнавати;
- не втрачати себе;
- зберігати внутрішню свободу.

Саме це сьогодні стає умовою не лише розвитку, а й збереження людини як особистості.

ЛЮДИНА ЯК СВІТЛО

Головне завдання людини — не втекти від світу, а стати світлом у ньому.

Це означає:

- жити правдиво;
- діяти чесно;
- не зраджувати себе;
- підтримувати інших;
- нести відповідальність.

Це не абстрактний ідеал, а щоденний вибір людини.

СЕНС ШЛЯХУ

Усі зусилля мають сенс лише тоді, коли вони ведуть до:

- цілісності;
- свободи;
- любові;
- світла;
- істини і правди.

Усе інше — тимчасове і не дає людині справжньої опори.

ПРО ГОЛОВНЕ

Людина покликана не до втрати себе, а до свого справжнього розкриття.

Не до страху — а до свободи.

Не до темряви — а до світла.

Не до порожнечі — а до життя, сповненого сенсу, любові і радості.

І цей шлях людини не є лише людським зусиллям — він має духовне підґрунтя і відкривається у живому зв'язку з Богом і вірою.

І тому її шлях — це не втеча від світу, а гідне і відповідальне життя в ньому.

Бо там, де є істина, правда і любов — є свобода і життя.

А там, де є підміна і страх — починається втрата людини і сенсу її життя.